

for det kommende Aar; det har jeg imidlertid ingen Oplysninger om. Forudsat at Udvalget til Folkeoplysningens Fremme meget stærkt skulde insistere paa og sige, at det saa ikke kunde løse den Opgave, som her er Tale om, nemlig gratis Uddeling af Skrifter til Soldaterhjem og deslige, vil jeg forbeholde mig at forhandle med Udvalget om at faa noget mere, men i modsat Fald slaar jeg mig til Ro ved det foreslaaede.

— Jeg haaber ogsaa, ligesom Udvalget i Betænkningen har udtalt, at vi nok skulde kunne komme til Enighed om den Pensionslov, som staar noget i Forbindelse med Uendingsforslaget Nr. 72 om de færøiske Lærere, naar den bliver forelagt. Jeg har ikke kunnet forelægge den endnu, men haaber, at det ikke skal vare længe. — Jeg har naturligvis ikke noget imod, at man under Nr. 73 i Overensstemmelse med tidligere Opgørelser paa det paagældende Budget vil have noget mere specificeret Udgifterne ved den med Kunstakademiet forbundne Kunstskole for Kvinder. Det var ikke anset for nødvendigt af Ministeret, det var anset for tilstrækkeligt, at de 3 første Konti om Pensionerne, nemlig Nr. 1, 2 og 3, samlede under et, naar i Anmærkningerne de specielle Beløb anførtes; men ønskes det af Udvalget, at det skal vedblive paa den gamle Maade, er der selvfølgelig ikke noget at indvende derimod, det skal for Fremtiden ske. Under Nr. 74 har man nægtet Honorar til Malerinden Frøken Johanne Krebs, som har Virksomhed ved denne Kunstskole, hvilken Nægtelse jeg meget beklager. Det forekommer mig at være noget ubilligt i Forhold til det Arbejde og den Virksomhed, hun har, blot at vederlægge hende med Bolig, det er et forholdsvist saa ringe Beløb, som er begæret, at det synes mig noget strengt, at man nægter det.

Jeg kommer nu til Bevillingerne til det kongelige Teater. Der er med Hensyn til alle de Forslag, som her foreligge, nemlig Nr. 78—87, en Forskel. Forslaget under Nr. 87 er en Retteelse, som Ministeren har maattet foreslaa, og som er tiltraadt af Udvalget, det giver ikke Anledning til nogen Bemærkning. Der er i øvrigt en Forskel mellem Forslagene Nr. 78 og 79, 81 og 82, 85 og 86 paa den ene Side og de tilbageværende 3 Forslag paa den anden Side. Den første Iyklus af Forslag, der er stillet af Flertallet, har nemlig den Hensigt at stille et Budget op, som tilvejebringer en Balance, hvis Resultat vil være, at for Fremtiden Understud slet ikke finder Sted. Fra Mindretallets Side gaa Forslagene ud paa at opstille et Budget saaledes, at et betydeligt mindre Understud end det, der er opstillet

af Ministeriet paa Budgetforslaget, vil være at paaregne. Ministeriets Forslag er ikke noget nyt, og jeg mener derfor ogsaa at kunne fatte mig forholdsvis kort om disse Punkter, thi det er jo en Uoverensstemmelse mellem Ministeriet og Folketinget, som er gammel. Jeg vil blot bemærke, at Ministeriets Forslag ganske vist er affattet, om jeg saa maa sige, paa en mere realistisk Maade, thi der er Indtægten beregnet efter Gennemsnitsindtægten, saaledes som Erfaringen har vist i de nærmest forud liggende Aar, at Indtægten vil blive, og Udgiften bliver ogsaa beregnet efter Erfaringen, hvorimod det jo er klart, at Udvalgets Forslag, baade Flertallets og delvis ogsaa Mindretallets, er opstillet efter, hvad man kunde ønske, der maatte indkomme som Indtægt, og hvad man maatte ønske, Udgiften kunde nedbringes til. Det forekommer mig, at naar disse Ønsker viste sig at staa i saare siden Overensstemmelse med Virkeligheden, saa ere de noget fantastiske og utopiske, og derfor kan jeg naturligvis ikke tilraade, at man opstiller Ønsker, som efter al Rimelighed, ja man kan sige, med Sikkerhed ikke ville give det Resultat, som man ønsker. Man kunde jo saa sige, at det i alt Fald er en uskyldig Fornøjelse saaledes at stille sine Ønsker op i Form af Regnskabsposter, men det er det dog ikke ganske. Det er nemlig præjudicerende, det giver paa Forhaand en Dom om Teaterbestyrelsen, som er hildet. Naar man lægger den Tanke til Grund, at det skulde være Teaterbestyrelsens Pligt og Opgave at tilvejebringe dette Resultat, som man opstiller efter sine Ønsker, saa er det nemlig en ubillig Fordring og en umulig Opgave. Det tror jeg kan behjæses med Tal, som staa ligesaa fuldstændigt til Udvalgets Raadighed, som de staa til min Raadighed. Det forekommer mig, at det er umuligt og ubilligt at stille en saadan Fordring, thi den er aldrig bleven fyldestgjort, hverken før Teatret fik en ny Bygning, altsaa før 1874, eller efter den Tid. Vil man fælde en billig og retfærdig Dom og stille berettigede Krav til Teaterbestyrelsen, saa maa man lægge saadanne finansielle Beregninger til Grund for sine Fordringer, som det har vist sig muligt at realisere, saa længe Teatret har bestaaet, og saa er man nødt til at lægge til Grund Hensynet til, hvad Erfaringen har vist, der virkelig kan indkomme ved Forestillingerne som Indtægt, og man er nødt til ved denne finansielle Opgørelse at spørge om, hvilke de Udgifter ere, der dels som Følge af Lovbestemmelser eller Bevillinger, dels som Følge af Forhold, over hvilke ingen Teaterbestyrelse er Herre, ere